

PERİ TOZU

Sözcüklerin Sihirli Dünyası

SİTELER ORTAOKULU

“Bu kitap, İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü’nün “GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ” kapsamında, Esenyurt-Siteler Ortaokulu öğrencileri tarafından yazılan ve komisyonca uygun bulunan eserler alınarak hazırlanmıştır.”

İMTİYAZ SAHİBİ

Okul Müdürü Ferdi ALTIN

SORUMLU MÜDÜR YARDIMCISI

Sinem AKGEYİK BİRGÜL

EDİTÖR VE DİZGİ

Kevser KÖSRECİ

Leyla BİRİNCİ

KOMİSYON

Kevser KÖSRECİ

Dilek YILMAZ

Murat UZUNLAR

REHBERLİK ÖĞRETMENİ

Emine Lamiser ATİK

İSTANBUL
İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

İSTANBUL - ESENYURT
İLÇE MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	4
Cemre (Nesibe Beyza Aslan)	5
Doğamızın Güzellikleri (Asmin Açikel).....	6
Gün Batımı (Beren Budunlu).....	7
Biz Leylekler (Ela Erden).....	8
Öğretmen (Nurten Şahin).....	9
Kitabın Tadı (Eylül Kutlu)	10
Özel Çocuklar (Zeynep Duru AKAY)	11
Güzel Evren (Yağmur DOĞAN)	12
Mutluluk (Görkem Ceylin YAYA)	13
Seçim Skandalı (İpek Naz Durmaz, Cemre ARICI)	14
Hiçliğin Sesi (Zeynep Fatma ŞAHİN)	16
Merhaba Güzel Arkadaşım (Fatih Ahmadi)	17
Yavru Geyik ve Annesi (Mira Zeynep Özeser)	18
Sevgili Begüm (Belemir Melek Serbest).....	20
Efsanevi Yaprak (Yağmur Didem Bozkurt)	21
Canım Annem Benim (Elvin Nur Ojovan).....	22
Atatürk(Ayşe Cevahiroğlu).....	23
Çocuk Sevgisi(Çınar Altuntaş).....	24
Ekmeğin Serüveni(Metin Demir).....	25
Yeni Okul(Eslem Acar).....	26
İstemiyorum(Eylül Akyüz).....	27
O Gözlerin(Solaleh Arab).....	28
Arkadaş(Şevval Karacaoğlu).....	29

ÖNSÖZ

Sevgili Okur,

“Söz Senindir. Kalem Sensin” diyerek çıktığımız bu yolda nihayet sona geldik. Birazdan inceleyeceğimiz eser okulumuz Türkçe öğretmenleri rehberliğinde, öğrencilerimizin yetenekli kaleminden dökülen sihirli sözcüklerdir. Okuyacağımız her satır size büyülü bir dünyanın kapısını aralayacaktır.

Geleceğin Sevgili Yazarları,

Okumak insanı hayatın gerçeklerine hazırlar. Bunun için şiir, öykü, roman, deneme, hayat hikayesi... Karşımıza çıkan nitelikli her içeriği okumayı kendinize hayatınız boyunca düstur ediniz. İyi bir yazar olmanın yolu iyi bir okuyucu olmaktan geçer. Ancak o zaman ulaştığımız bilgi yoğunluğu ile kaleminizden dökülen her satır, her mısra, hem size hem de sizin gibi genç yeteneklere ilham olacaktır. “Geleceğin Yazarları Projesi” ile bu yolda ilk adımınızı attınız. Yolunuz açık olsun.

İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü öncülüğünde Türkçe öğretmenlerimizin rehberliğinde ve her zaman Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk’ün izinde olan genç kalemlerimizin hayallerini gerçeğe dönüştürmenin mutluluğunu yaşıyoruz. Emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunarım.

Ferdi ALTIN

Okul Müdürü

CEMRE

Toprađa cemre düřtüđünde,
Kıpr kıpr olur sanki içim.
Aklıma pamuk kuzular,
Bembeyaz papatyalar gelir.

Masamda çalışırken
Doğanın kokusu gelir burnuma
Mis gibi çimen kokusu,
Karışır deniz kokusuna.

Cemre düřünce suya
Babamla yürüyüşlerimiz gelir,
Sahilde koşmalarımız,
Uçurtma turlarımız gelir aklıma.

Gönlüme düřünce cemre
Sıcacık olur içim,
Denizi, çimeni, toprağı;
Bağı, bahçeyi, hayvanları
Sevdikçe sevesim gelir.

NESİBE BEYZA ASLAN 5/D

DOĞAMIZIN GÜZELLİKLERİ

Ovalar, dağlar, çayırlar
Mis kokuyor tertemiz çiçekler
Ülkemizin bu güzellikleri
Asla vazgeçilmez nimetler

Candır, canandır, benim ülkem
Her şeyiyle güzeldir, özeldir.
Koruyalım, kollayalım doğamızı
Bir daha ele geçmez bu güzellikler

Ülkem, sensin dört mevsiminle güzel
Bizden sonrakilere miras
Bırakılacak güzel yerler
Kirlletmeyelim, bir fidan dikelim
Geleceğe yemyeşil bir doğa bırakalım.

ASMİN AÇIKEL 5/A

GÜN BATIMI

Tüm asillik var onda

Bakarsın doya doya

Çok güzel resimler çıkar

Bakarsan gün batımına

Gökyüzü mor, mavi, pembe

Büyüler bizi görünce

Yavaşça batar güneş

Bakarsan gün batımına

Doğanın güzelliği bu

Esir alır seni

Ne şiirler yazılır

Bakarsan gün batımına

Dalarsın uzaklara

Unutursun derdi kederi

Sıkıntı kalmaz ruhunda

Bakarsan gün batımına.

BEREN BUDUNLU 5/B

BİZ LEYLEKLER

Merhaba, ben Leylek. Őu anda ‘‘insanın adı Leylek mi olur?’’ diye dűŐünuyorsunuz ama bu yanlıŐ. Çünkü ben hayvan olan Leylek. Bizi sonbahar aylarında sürü halinde büyük kanatlarımızı çırpıp göç ederken görmüşsünüzdür ya da şanslıysanız dalgalı denizin üzerinde sivri gagalarımızla tombiŐ balıkları avlarken.

Ben ve arkadaşlarım yine balık tutmak için hafif dalgalı, balıkçı abilerin oltalarını savurduğu bir denize geldik. Çünkü midemiz ‘‘Ben artık balık istiyorum!’’ diye çığlıklar atıyordu. Sürü haline geldik. İnsanlar kocaman kameralı bir cihazla bizi kaydediyorlardı. Denizin üstüne geldik, tombiŐ balıklar kaçışıyorlardı ama bizden kurtulamadılar. Balıkları sivri gagamızla kaptık ve hemen mideye indirdik. Birkaç balık denizden, birkaç balık da balıkçı abilerden geldi. Artık midemizden gelen sesler de kesilmişti. İşte koca karnımızı biz her gün böyle doyuruyoruz.

Arkadaşlarımızla hiç de lüks olmayan yuvamıza döndük. Yuvamız yolun yanında kaldırımın üstünde elektrik direklerinin üstündedir. Çalı çırpı, toprakları toplayıp bir tepsi gibi yuvamızı inşa ederiz. Sanki küçük bir mahallenin yol kenarına dizilen evleri gibi.

Yuvamın içine girdim, tabi bizde öyle televizyon, koltuk gibi şeyler yoktur. Ben yuvada hep ayakta kalırım çünkü ben oturamam. Ben erkek bir leyleğim. Siz oturmuş bir leylek gördüyseniz, bu onun diŐi ve kuluçkada olduğunu gösterir. DiŐi leylek yumurtladığında yumurtasını çatılara ya da evlerin bacalarının tepesine bırakır. Yumurtadan çıkan leylek şanslıdır çünkü önünde yirmi beŐ belki de otuz yıl yaşanacak uzun bir ömür vardır. Ama maalesef ki anne leylek yumurtadan çıkamamış zayıf leyleği yuvadan aŐađı atar. Ne kadar üzücü bir durum olsa da doğanın kanunu böyledir.

Bizler doğamız gereği sıcak iklimleri severiz. Sonbahar geldiğinde göç etmek için tekrar gelmek üzere bu yuvamızdan ayrılırız. Kenya ve Uganda’dan Güney Afrika’ya gideriz. Leyleklerin kaç saat göç etmeleri nereye gittiklerine bağlı ama leylekler on saat kadar uçabilirler. Sıcak iklimler doğru yaptığımız uzun uçuŐlar bizler için ne kadar keyiflidir, bilemezsiniz.

Sevgiler, Leylek

Ela Erden 5/B

ÖĞRETMEN

Bir öğretmen düşünün,
Öğrencilerini çok seven.
Onlar için her şey yapan
Fedakâr bir öğretmen.

Bir öğretmen düşünün,
Mustafa Kemal'in izinden giden
Onun yüzünü güldüren
Güzel bir öğretmen.

Bir öğretmen düşünün,
İşini severek yapan,
Öğrencileri çocuğu gibi seven
Onlara "oğlum, kızım" diyen.

Bir öğretmen düşünün,
Öğrencilerini sevdiği kadar
Tüm canları seven,
Yüreği geniş bir öğretmen.

NURTEN ŞAHİN 5/C

KİTABIN TADI

Yine bir pazartesi sabahıydı. Hava kapalıydı, yağmur çiseliyor ve içimde bir boşluk uyandırıyor. Her sabah bu klişeyi yaşamak ise artık sıkıştı. Neyse ki okul vardı yoksa evden çıkmaya niyetim yoktu. Çünkü döngüler klasikleşmiş, hayat grileşmişti. Doğru düzğün yeşil alan kalmamıştı. İnsanlar robotlara benzemiş duyguları ve hayat amaçları kalmamıştı. Tam da geçmiştekilerin söylediği gibi; renkler yok olmuştu hepsi belirsiz bir gaye uğruna alınmıştı elimizden...

Ama bunların hepsi olurken çok iyi bir sırdaşım vardı yanımda: Kitaplarım...

İşte ben bu yüzden herkesten farklıydım çünkü öbürlerinin aksine benim hayat gayem vardı. Uğruna yaşamak istediğim beni yargılamayan bana içini açan arkadaşlarım vardı. İnsan daha ne isterdi ki? Bunu elimden geldiğince çevreme yaymak istiyorum ama sadece dinleyen boş bir duvar oluyor. Sanırsam elimden bu kadarı geliyor ama olsun pozitif kalmaya devam edeceğim. Biliyorum ki bu içimde olana ne zaman kilit vurmam gerektiğini ama bu kilidin pes etmek olmadığını, bilmesem burada olabilir miydim ki?

Tüm bunları düşünürken diş fırçamı ağızımda unutmuşum. Birazda başım ağrımişti çünkü uyanır uyanmaz bunları düşünmenin bünyeme iyi geldiğini sanmıyorum. Mecbur okula gitmem lazımdı çünkü ev içinde olan şiddetli geçimsizlikten bir türlü kurtulmanın yoluydu okul benim için bir nevi bir kaçış yoluydu yani. Evde herkesten farklı olduğum için ayıplanan ben aslında aralarında en yaşam dolu olandım ama büyüklerden kendi kalıplarını zorlamak istemek biraz zor olmalı ki bundan dolayı onlara da belli kalıp öğretildiği için ezmeleri, karşı gelmeleri söylediğinde afallıyorlar. Aslında çok şaşırılmamak lazım ne de olsa onlarda baskılandı ve bir şekilde sokulmak istendi. Aslında herkes bu hayatta bir türlü ezildi ama kimileri hatasından güç aldı kimileri ise kader dedi. O yüzden kişi kendi zayıflıklarını bilmeli ve ona göre hareket etmeli.

İşte bu yüzden kitaplar arkadaşımıdır diyorum çünkü kendi zayıf yönlerimi kitaplarla düzeltiyorum ve geliştiriyorum. Ben buyum ve bundan vazgeçemem. İşte aslında bu yazıyı da bu yüzden yazıyorum, kitaplar herkese ulaşsın diye. Herkes kendi hayatının amacını kitaplarda bulmak zorunda değil ama muhakkak kitaplar onların kılavuzu olacaklardır. Bunu anlamak içinde aslında tek kitabı okumak yetmez aynı zamanda yaşamak da gerekir. Bazen de yazmak iyi gelir insana ama tabii ki değişkendir bu ne de olsa her insan aynı değil. Kısaca özetlemek gerekirse bu yazıyı okuyup anlayanla, klasik deyip kenara atanın farkı vardır. İşte kitabın değerini ve tadını anlayan alır. Bu kişilerin ilacı kalem, kâğıt ve bolca hayal gücüdür. İşte o zaman insan kendi öz benliğine ve iç huzuruna kavuşur...

Eylül KUTLU 7-H

ÖZEL ÇOCUKLAR

Bu yazımla birlikte size özel eğitime ihtiyacı olan akranlarım hakkındaki duygu ve düşüncelerimi aktaracağım.

Herkes mükemmel doğmaz. Özel doğmak, bir seçenek değildir. Kimi insanların zihinsel, kimi insanların da fiziksel engeli olabilir ya da engel olmasa bile bazı insanların özel durumları vardır. Mesela albino insanlar. Birbirimizi farklılıklarımızla kabul ettiğimiz zaman daha mutlu bir hayat sürebiliriz. Hepimizin eksiklikleri ya da fazlalıkları olabilir. Kimse bunu yargılayamaz, alay edemez. Herkes birbirine saygı duymalıdır fakat bazı insanlar acımasız olabilmektedir. İnsanların farklılıklarıyla alay etmektedirler. Bu hayatta kimse kimseden üstün değildir. Kimse eğlence için kimseyle alay etmemelidir. Bunun yerine empati kurarak kendisini o kişinin yerine koymalıdır, kendine “Bana yapılıydı nasıl hissederdim?” diye sormalıdır.

Son zamanlarda insanlar empati kurmuyor ve karşısındaki özel bireye küçümseyici hareketlerde bulunuyor. Çoğu kişi bu olayı normal kabul etse de hala empati kurup onlara saygı duyan insanlar da var. Bu insanların arasında ben de varım. Bir şey yapmadan önce empati kurarak kendimi insanların yerine koyarım. Onların bu durum karşısında hissettiklerini anlamaya çalışırım. Mesela özel bireyler gördüğümde bakışlarımı değiştirmem veya üzölmüş gibi görünmem, yardım etmeyi tercih ederim.

Özel bireylerle ilgili son zamanlarda çalışmalar artmış, bakanlık ve özel kuruluşlar sayesinde farkındalık sağlanmışır. Biz de gönüllü olarak bu kuruluşlara destek olabiliriz (örneğin İZEV, Tohum Otizm Vakfı, Engelsiz Yaşam Vakfı vb.).

Sonuç olarak, insanlardaki farklılıklara saygı duymalı ve kendimizi onlardan üstün görmemeliyiz. Farklı olan bireylere kötü davranışlardan kaçınmalı, onlara anlayışlı yaklaşmalıyız. Onların ne yaşadıklarını anlayarak hareket etmeliyiz. En önemlisi şu ki insanların özel bir durumu olmasa bile farklılıklarıyla dalga geçmemeliyiz.

Zeynep Duru AKAY 7-H

GÜZEL EVREN

Ne güzel yaratılmış evren,
Birbiri etrafında dolanan sekiz gezegen,
Gezegenlerin biri olan dünya,
Dünya üzerinde yaşayan binlerce insan.

Ne kadar özenli yaratılmış evren,
İlkbaharda açan çiçekler, sonbaharda dökülen yapraklar,
Yazın kasıp kavuran güneş,
Kışın yağan dondurucu kar.

Ne şahane yaratılmış evren,
İlkbaharda uçan kuşlar,
Yazın çalışan arılar,
Her yerde yemyeşil ağaçlar.

Tüm bu güzelliklere rağmen,
Tonlarca bilinçsiz insan,
Bu güzellikler elimizdeyken,
Bilinçli olmak en büyük görevimiz.

Yağmur DOĞAN 7-H

MUTLULUK

Mutluluğun yolu, mutluluğun bir yol olduğunu bilmektir. Aslında mutluluğu kabul etmeyi bilersen, mutluluğu aramana da gerek kalmaz. Mutluluğu elde etmenin ve geliştirmenin yollarından bahsetmeden önce ilk olarak, mutluluğun ne olduğundan bahsedelim.

Peki ya nedir bu mutluluk? Bence mutluluk gülmek yani sevinmektir, insanlar sevinince güler ve mutlu olurlar. Mutluluk kişiden kişiye göre değişebilir. Mutluluk her insanın yaşadığı bir duygudur. Hayatta her zaman mutlu olamıyoruz. Bazen öyle olaylar yaşıyoruz ki, mutluluk bizden çok uzakta gibi hissediyoruz. Mutlu olmak için zengin olmamız, her şeye sahip olmamız gerekmez. Bazen en küçük şeyden, bir tebessümden bile mutlu olabiliriz. Mutluluğu erişilemez bir duygu olarak görmemeliyiz, belki de çok yakınımızdadır; ama biz göremiyoruzdur.

Aslında mutluluğu geliştirmenin yollarından biri de olaylara bakış açımızdır. Olaylara pozitif yani olumlu bakarsak mutluluğu elde edebiliriz. Bunun için karamsarlığa kapılmamalı ve geçici olduğunun farkında olmalıyız. İnsanlar çok farklı şeylerden mutlu olabilirler. Örneğin; yemek yemek, başarmak, sağlıklı olmak vb. şeyler insanları mutlu edebilir. Başka insanların, sevdiklerimizin gönlünü hoş tutma, saygı, sevgi içinde davranmak da mutluluk kaynaklarımızdan biridir.

Göründüğü gibi mutluluk için birçok etken vardır. Önemli olan bizim onu arayışımızdır. Sadece her isteğimiz olunca ya da paramız olunca mutlu olacağız diye bir şey yok. Küçük şeylerle bile mutlu olmanın yollarını aramalıyız.

İçindeki mutluluk kıvılcımını yakabilen, dışarıyı da aydınlatır.

Görkem Ceylin YAYA 7-H

SEÇİM SKANDALI

Bir gün hayvanlar diyarında seçim yapılmaya karar verilir, bu seçimi kazanan kişi ormana hakim olacaktır. Adaylar; aslan, zebra ve kaplandır. Aslan ve zebra kafa kafayadır fakat kaplanın taraftarı azdır. Kaplan çok hırslıdır ve bu seçimi kazanmak istiyordur. Seçime iki gün kala herkes aslanla zebraı konuşuyordur. Kaplan bu konuşmaları duyunca sinirden köpürür ve bu sinirini arkadaşı kaplumbağayla paylaşmaya karar verir;

-Her yerde zebra ve aslan konuşuluyor, halkın gündeminde şu an sadece o ikisi var. Bu konuşmalar beni delirtiyor. Bunun üzerine Kaplumbağa;

-Bence biz bu konuya bir el atalım, sahte oylar hazırlayıp seni başkan yapalım.

-Mantıklı fakat bunu yaptığımızı kimsenin bilmemesi lazım.

-Merak etme, kimse bilmeyecek ve sen kolay yoldan başkan olacaksın.

Bir süre konuştuktan sonra evlerine çekilirler. Sabah ilk iş buluşurlar ve bu konuyu daha ayrıntılı konuşurlar işleri bitince kapıda sincaba rastlarlar, sincap onları görünce çok telaşlanır ve çantasına bir şeyler koyar.

-Merhaba, siz ne yapıyorsunuz burada?

-Ee biz buraya böğürtlen toplamaya gelmiştik, sen ne yapıyorsun burada?

-Ee bende çiçek topluyordum çalılardan. Kolay gelsin o zaman size.

-Sağ ol sana da kolay gelsin.

-Sağ ol

Kaplan ve kaplumbağa bu olayı tuhaf bulur fakat çaktırmazlar. Evlerine geri dönerler ve yarınki seçim için heyecanla uyurlar.

Sabahın ilk ışıklarıyla, kaplumbağa uyanır ve sahte oyları seçim sandıklarına koymaya gider. Yolda uzun süre yürür ve sandıkların olduğu yere ulaşır. Sahte oyları koyar ve gerçek oyları alır, yolda çok oyalandığını düşünür ve telaşa kapılır. Bu yüzden hızlı hızlı oyları koyar ve hızlıca oradan uzaklaşır. Bir süre sonra sayım başlar ve sonucunda kaplan açık arayla kazanmış olur. Sonuçlar açıklandığında herkes şaşkın şaşkın birbirine bakar ve çaresizce alkışlarlar. Kaplanın ismi tam kürsüye çıkması için anons edilecekken hoparlöre bir cihaz bağlanır ve kaplumbağa ile kaplanın ses kaydı açılır, kimse ne olup bittiğini anlamaz ardından konu sahte oya gelir. Ses kaydı bittiğinde kaplan ve kaplumbağa utançtan kıpkırmızı olmuşlardır ve bir açıklama yapma gereği duyarlar. Bunun üzerine kaplan sahneye çıkar:

-Sevgili arkadaşlar, yaptığımız şey çok utanç verici ve gerçekten çok kötü. Bu nedenle, başta haklarını yediğimiz zebra ve aslan kardeşlerimden, bu olayı gün yüzüne vuran sincaptan ve sizlerden çokça özür diliyoruz ve şu andan itibaren adaletli bir seçim olması amacıyla adaylıktan çekiliyorum ve hak edenin kazanmasını diliyorum.

Kaplanın bu sözlerinden sonra ufak bir sessizlik olur. Daha sonra mikrofonu aslana verirler:

-Yaptığımız şey elbette ki çok kötü ve utanç verici ancak ben sizi affediyorum ve böyle bir konuşmayla bizden af dilediğiniz için tebrik ediyorum.

Daha sonra bütün herkes alkışlamaya başlar ve tekrardan adaletli bir seçim yapılır. Yeni başkan aslan olur ve kaplan herkese bir daha böyle bir şey olmayacağına dair söz verir.

İpek Naz Durmaz, Cemre ARICI 7-H

HİÇLİĞİN SESİ

Bir kalem düşer, duyulmaz sesi.

Karanlık sokaklarda duyulur sadece hiçliğin sesi.

Köşedeki bakkal bağırarak ister, çıkmaz sesi.

Bozmak istemez kimse bu hiçliğin sesini.

Koşmak ister çocuklar yutar onları hiçliğin sesi.

Bir umut arayanlar, yok eder onları hiçliğin sesi.

Tüm yollarını kapatır yok eder seni.

Sadece o, sadece hiçliğin sesi.

Karanlık sokakta bir ışık arayanlar,

Kaybolurlar bulunamazlar.

Hiçliğin sesinde bulunanlar, sadece kaybolanlar.

Arayıp da bulamayanlar.

Zeynep Fatma ŞAHİN 7-H

Merhaba Güzel Arkadaşım,

Bu mektubu sana ve senin gibi olanlara sevgimi belirtmek için yazıyorum. Seni anlatmak çok zor çünkü anlatırsam kelimelerim kifayetsiz kalır; ama duygularımı ve düşüncelerimi sana ileticeğim.

Hayatının daha anlamlı ve renkli olduğunu düşündüğünü tahmin ediyorum. Engelin senin için bir zorluk değil sana hayatın renkli cıvıl cıvıl bir yer olduğunu gösteren bir hazine gibidir. Bazıları bu hazineden mahrum kalır hayat sıkıcı anlamsız gibi görürler onların bakış açısı seninki kadar iyi değil çünkü.

Engelinle diğer kötü insanlar seninle alay ediyor seninle oynuyor olmalı. Engelinin yaşattığı bu zorluklara rağmen neşen sabrın iyimser görüşün hiç bitmiyor adeta süper gücü olan bir kahraman gibisin.

Benimde engeli olan ama engelini aşmış teyzem var. Biliyor musun? Kendisinde "Lal" denilen bir rahatsızlık var, ama o bu engelini aştı. Nasıl mı? Hemen söyleyeyim beden dilini kullanarak mimik ve jest ifadelerini kullanarak ve dilsizler için el alfabesi ile bizle konuşabilip anlaşabiliyor.

Bazen diyorum da keşke senin gibi iyi kalpli masum bir arkadaşım olsa. Mesela seninle ben arkadaş olabiliriz eğer istersen birlikte oyun oynar dans eder şarkı söyleriz. Seni eğlendiren güldüren arkadaşların ve ailen vardır. Umarım onlarla hayatın güzel engellerin basit bir şey olduğunu anlarsınız.

Yüreğin kadar büyük sevgi ve saygılarımla,

Fatih Ahmadi 7-H

Yavru Geyik ve Annesi

Güneşli bir gün, hava cıvıl cıvıldı. Ormanda bitmeyen kus sesleri, her yere yankılanıyordu. Baykuş bir kayaya tünemiş, kocaman gözleriyle, etrafı seyrediyor. Oh! Şu ormana bakın. Ne kadar güzel! Orman gündüzleri çok güzel oluyordu. Çalışanın arasında dinlenen tilki anne, güneşte oynayan yavrularını izliyordu.

Orman da her zaman gözlem kulesi bulunur. Bu kulede çoğu zaman bir gözcü bulunur ve ormanı gözetler. Avcılar ormanda geyikleri avlamak için dolaşıyorlar. Annesinden ayrılan yavru Geyik korkarak ormanda ilerliyordu. Avcılardan biri geyiği görerek bağırmaya başladı.

Avcı: Orada! Orada!

Küçük Geyik kaçmaya başladı.

Geyik: Eyvah! Ne yapacağım.

Küçük Geyik kaçarken bir mağara olduğunu gördü ve oraya doğru koştu. Avcılar hala geyiğin peşindeydiler ve bırakmaya niyetleri yoktu.

Mağara ya giren küçük Geyik nefes nefese kalmıştı. Mağara da yaşlı porsuk ona seslendi.

Porsuk: Ne oldu sana?

Geyik: Avcılar peşimde! Annemi kaybettim, bana yardım eder misin?

Porsuk: Korkma ben yanıdayım.

Ormanlar Kralı Aslan varken sana burada hiç bir şey olmaz. Aslan mağaranın yakınlarında dolaşırken, geyiğin ağlama sesini duyuyor ve hemen mağaraya gelir.

Aslan: Ne işin var burada?

Geyik: Yolda yürürken annemi kaybettim, Avcılar peşimde beni yakalamak istiyorlar.

Aslan: Korkma, ben buradayım.

Geyik: Sen Ormanlar kralısın, daha önce hiç aslan görmedim. Bana yardım eder misin?

Aslan: Sana yardım edeceğim. Anneni bulacağız.

Geyik: Yavru Geyik kafasını kaldırıp Aslan bakmış. Avcılar küçük geyiği fark etti.

Aslan: Koş!

Ormanda hızlıca koşarken, bir kapıdan geçtiler. Yavru geyik gözlerine inanamadı. Kapının ardında yemyeşil orman ve çiçek açmış ağaçlar vardı.

Yavru geyik gözlerine inanamadı.

Sincaplar, filler, baykuşlar ve bir sürü hayvan vardı. Ormanlar kralı aslan sayesinde bütün hayvanlar mutlu ve neşeliydi. Hiçbir avcı bu bölgeye yaklaşamazdı.

Baykuş: Küçük geyik neden bu kadar korktun?

Geyik: Annemi kaybettim, avcılar peşimde.

Baykuş geyiğe korkmamasını gerektiğini burasının güvenli olduğunu söyledi.

Geyik dinlenirken bir anda annesiyle karşılaşır.

Geyik: Anne, anne!

Anne: Yavrum, küçük pıtırıcığım! Seni çok merak ettim, der.

Yavru geyik ve annesi mutlu bir şekilde ormanda yaşamaya başlar.

Mira Zeynep Özser 7-H

Sevgili Begüm,

Nasılsın? Umarım iyisindir. Seninle uzun zamandır görüşemiyorduk bu yüzden sana bir mektup yazmak istedim.

Seni en son gördüğümde ağlıyordun sebepini söylememiş olan aklıma takılmıştı sen gittikten sonra diğer arkadaşlarımız bana başından geçen olayı anlattı bu durum beni büyük bir hayal kırıklığına uğrattı çünkü diğer kişilerin senin özelliğın hakkındaki bu düşünceleri ve söylemleri seni kırmıştı ve ben bu konuda hiçbir şey yapamamıştım.

Bana durumdan bahsetseydin emin ol sana elimden geldiğince yardımcı olurduim. O insanların söylediğı kırıcı ve bir o kadar önemsiz olan sözlerin seni üzmüş olması çok normal ama unutma ki sen temiz ve sevgi dolu kalbin ile yaşamına devam ederken onlar hayatları boyunca bu kötü düşüncelerin yükünü taşıyacaklar.

Seni çok seviyorum umarım hayatında hep mutlu olursun.

BELEMİR MELEK SERBEST 7/H

EFSANEVİ YAPRAK

Uzun zaman önce bir ormanın kenarında bir köy vardı. Bu ormanda yaşayan insanlar ormanda olan bir yapraktan bahsederdi. Bu yaprağın hayata güzel şeyler kattığına inanılırdı. Köyün meraklı bir kızı efsanevi yaprağın peşine düştü. Cesareti onu ormana kadar götürdü. Yol boyunca birçok engelle karşılaşmıştı ama yine de pes etmeden devam etmişti. Ormanın içinde yaprağı bulmuştu. Koskocaman bir ağacın altında parlayan bir yaprak gördü. Kız yaprağı görünce yavaşça aldı ve inceledi sonra köye geri dönme kararı verdi.

Geri dönerken birçok engelle karşılaştı ve yaprağın gücünü kullandı. Yaprağın gücünü kullanırken etrafa ışık saçıldı ve olanlara karşı geldi.

Kız sonunda köye döndü ve yaprağı köydeki herkese gösterdi. Yaprak köylülere sağlık ve güzel şeyler getirdi. Yaprak sayesinde hastalar iyileşti ve köy yeniden canlandı.

Kız yaprağın gücünü kullanarak köy halkını hayatını değiştirdi. Artık köy eskisi gibi değil neşeli ve mutluydu. Kız cesaretini kullanıp yaprağı aldığı için ayrıca köy halkı kıza farklı bir şekilde bakıyordu

Yağmur Didem Bozkurt 7/H

CANIM ANNEM BENİM

Her Şeyden çok deęer verdięim

Hastayken baŐımda duran

Hep bana destek olan

Canım annem benim

Beni yalnız bırakmayan

Benim için sabahlara kadar duran

Hep sevdięim seveceęim

Canım annem benim

Hep Őefkatle yaklaŐan

Her zaman bana el uzatan

Öve öve bitiremedięim

Canım değerli annem benim

Elvin Nur Ojovan 7/H

ATATÜRK

Atatürk demek,
Sevmek demek,
Yurdunu, ulusunu,
Bayrağını çok seven.

Atatürk demek,
Okumak demek,
Bilimin ışığında,
Okumak,insan olmak.

Atatürk demek,
Özgürlük demek,
Cesur olmak demek,

Atatürk demek,
Vatanını çok seven
Ülkesini koruyan,
Korkusuz demek.

Atatürk demek,
Vatanı için canını feda eden,
Kahraman demek.

Büyük savaşlar veren,
Milletini koruyan,
Dürüs tlider demek.

AYŞE CAVAHİROĞLU 5/H

ÇOCUK SEVGİSİ

Saf bir canlıdır çocuk,
İçinde kötülük olmayan.
Geleceğe umut veren bir kelebek,
Masum bir melek.

Her çocuk sevgi ister,
İlgi ister.
Tut onun ellerinden,
Göster ona kendini.

İhmal etme onu,
Hiç yalnız bırakma.
Ne olursa olsun
Sev hep onu.

Ne yaparsa yapsın,
Dünyadaki en değerli canlıdır çocuk.
Göster ona değerini,
Değersiz bilmesin kendini.
ÇINAR ALTUNTAŞ 6/A

EKMEĞİN SERÜVENİ

Ekmek sabır işidir. Hem de çok uzun bir sabır, bir o kadar da lezzetli bir sabır ürünüdür ekmek. Çiftçi tohumu tarlaya atmadan önce toprağı hazırlar sabır içinde. Toprak hazır olunca tohumu özenle ve sabırla toprağı savurur, toprağı işini yapması için ortam hazırlar. Çiftçi sabır içinde yağmur yağmasını bekler ve yağmur yağar.

Şimdi sıra sabırla yeşermesini bekleme zamanı. Buğday yeşerir ve filizlenir. Her gün biraz daha büyür derken günler, ayları aylar da yılları kovalar ve sonunda hasat zamanı gelir. Çiftçi emeğinin karşılığını görmenin gururu ve sevinci ile biçerdövere tarlasını mahvetme iznini verir ve ürününün hasat edilmesini oğlunun büyümesini izleyen bir baba gibi huzurla izler. Bunu izlerken buğdayın öğütülüp, fırında pişirilip rastgele ondan bambaşka bir hayat yaşayan rastgele bir insanın o ekmeğı alıp evinde yiyeceğı aklına gelir ve yaptığı işin çok huzur verici olduğu kanısına varır.

Buğday öğütüldükten sonra çiftçi ton fiyatına buğdayını satar ve sıcak olarak eline geçen paranın sevinci ve verdiği emeğın huzuruyla evinde kutlama yapar. Bu sırada buğday, onu satın alan ambarda öğütölmek üzere değirmene gider ve orada pudra şekeri gibi un haline getirilir. Burada un haline gelen buğday kokusuna bayıldığımız ekmek olması amacıyla fırınlara gönderilir ve maya ile birleşerek hamur yapılır. Yapılan hamur fırında pişer buradan sofralarımıza gelir.

Buğday öğütöldükten sonra işleme amacıyla fabrikalara gider ve makarna, bulgur, irmik, un haline gelir. Burada paketlenip dağıtıma çıkan ürünler tırlar aracılığıyla marketlere doğru yolculuğı çıkar. Markete ulaşan ürünler müşteriler için reyonlara konulur.

METİN DEMİR6/A

YENİ OKUL

Merhaba! Ben Rüya buraya yeni taşındım. Belki taşınmak senin için çok basit gibi görünebilir ama hiç öyle değil. Benim bahsettiğim evdeki eşyaları taşımak gibi şeyler değil. Daha da kötüsü, Yeni okul, yeni arkadaşlar düşünsenize herkes birbirini tanıyor ama sen yeni geldiğin için tek bir kişinin adını dahi bilmiyorsun. Ne kadar kötü ve stresli öyle değil mi? Neyse şuan konumuz bu değil konumuz benim buraya nasıl taşındığımı. Bir salı sabahı kalktım saate baktım saat on. Nasıl yani? Annem evde ve ben saat onda okulda değilim. Annemin yanına gittim ve anneme " anne beni neden okula gitmem için kaldırmadın? " dedim. O da bana "Rüya biz taşınacağız ve bu yüzden okuldaki kaydını sildirdik." dedi. Nasıl yani? Biz taşınacağız ve benim yeni haberim oluyor. Neyse işte sonra günler günleri kovaladı ve en sonunda buraya taşındık. Ve bilin bakalım bugün günlerden ne? Pazar. Yani yarın okuldaki ilk günüm. Hem çok stresliyim hem de çok heyecanlıyım.

"Rüya, Rüya hadi kalk artık! " "ne efendim,banamı seslendiniz?" "hadi üstünü giyin okula gideceksin. " Eyvah! Bugün okuldaki ilk günüm. Yeni bir öğrenci olmak çok kötü bir his. Kimseyi tanımıyorsun. Özellikle sınıfta gıcık bir kişi varsa yandık! Formalarımı giydim okulun yolunu tuttum ilk ders sosyal idi sosyal öğretmenim beni koridorda karşıladı "sen yeni öğrencisin değil mi? " diye sordu "Evet öğretmenim, okula yeni kayıt oldum. " dedim."Hadi gel sınıfa girelim arkadaşlarıyla tanış. " dedi sınıfa girdik ve "Merhaba ben rüya, buraya Ankara'dan geldim. " dedim hemen birisi "Ankaralı mısın? " diye sordu. "Hayır Ankaralı değilim Orduluyum, babamın işleri yüzünden Ankara'ya taşınmıştık, buraya da babamın işleri yüzünden geldik." dedim. Yanı boş olan bir kızın yanına oturdum, kız çok cana yakındı, yeniyim diye beni yadırgamadı. Teneffüs oldu herkes başıma toplanmıştı ben hiç böyle hayal etmemiştim, herkes beni yadırgar diye düşünmüştüm. Neredeyse herkes çok samimi ve cana yakındı. Sınıf arkadaşlarımın sorularını yanıtlamaktan okulu bile gezememişim sıra arkadaşın sao lsun beni gezdirdi. İyiki taşınmışız ben çok ön yargılı davranmışım ama sınıf arkadaşlarımın hepsi bana çok iyi davrandılar siz sakın benim gibi ön yargılı olmayın yoksa sizde pişman olursunuz.

ESLEM ACAR 5/H

İSTEMİYORUM

Henüz hayatın başındayım,
Savaş nedir? Bilmiyorum.
Bana barışı öğretin, kardeşliği ve dostluğu.

Her sabah çıgıllıklara değil,
Kuş cıvıltılarıyla uyanmak istiyorum.
Kendimi savaş sonrası toprak değil ,
Yemyeşil çayırlarda koşarken,
Görmek istiyorum.
Kan ve leş kokusu değil,
Çiçekleri koklamak istiyorum.

Hayatımı kara tozlarla karartmak değil istediğim,
Hayatımı barış, dostluk ve çiçeklerle renklendirmek istiyorum!

İstedğim savaşmak değil barışmak olsun istiyorum.
Buz gibi bir yaprağın altı değil,
Sıcacık bir yuvam olsun istiyorum.

Siz de ister miydiniz, çok sevdiğiniz birini
Ölürken seyretmeyi,
Yoksa ;
Yeni doğan bir bebeğın ilk kelimesini söylediği...

Henüz hayatın başındayım,
Savaş nedir bilmiyorum.
Bana barışı, kardeşliği ve dostluğu öğretin...

EYLÜL AKYÜZ 5/H

O GÖZLER

Akşamlar bir roman gibiydi,
Onun gözlerine bakarken.
Ama sebepsiz et gitti,
Gözlerimin önüneyken.

Kandırmaz demiştim.
Meğerse yanılmışım da,
Kedim fark etmemiştim.

Onun gözlerine,
Kurban gitmişim.
Ama o gözlerin,
Kandırdığımı bilememişim.

Keşke inanmasaydım o gözlere...
Keşke bakmasaydım o gözlerle...
Baktığım anda bile,
Kahrolmuşum o gözlerde.

SOLALEH ARAB 6/A

ARKADAŞ

Birleşin arkadaşlar,

Ne olursa olsun.

Birbirimizin yoldaşı olalım,

Koruyalım birbirimizi.

Hey küslük girme aramıza,

Arkadaşlığımızı bozma.

Hep sevelim birbirimizi,

Dağılmayalım dört bir yana.

Kötü sözler söyleme,

Arkadaşını kötü bilme.

Hep güven arkadaşına ,

Küfürlü sözler söyleme.

Hep sevelim birbirimizi,

Dışlamayalım kimseyi.

Oyun oynayalım birlikte ,

Bırakmayalım yarı yolda kimseyi.

ŞEVVAL KARACAOĞLU5/H

